

[Villy Jørgensen]

Villy Jørgensen (CD):

Centrum-demokraterne kan støtte lovforslaget med hensyn til udskrivningsprocenten og den ekstra forhøjelse af personfradragene. På disse punkter er fremgangsmåden den samme som i de foregående år, og jeg skal derfor heller ikke kommentere disse to punkter nærmere.

Derimod er der grund til at hæfte sig ved den del af lovforslaget, der vedrører reguleringen af personfradrag og skalatrin. Reguleringen er i de senere år sket efter timelønsindeksen for industriarbejdere. Dette ønskes nu ændret til en regulering efter reguleringspristallet. Begrundelsen er – det står der i hvert fald i bemærkningerne til lovforslaget – at reguleringen efter timelønsindeksen har vist sig at virke uhensigtsmæssigt under stærkt skiftende konjunkturer. Det lyder vældig besnærende, og det er da klart, at ethvert fornuftigt folketingsmedlem vil medvirke til at ændre et reguleringsgrundlag, der har vist sig at virke uhensigtsmæssigt. Men når vi så kigger lidt længere frem i lovforslaget, kommer vi til kendsgerningerne, nemlig at denne lille ændring i reguleringsgrundlaget bevirker en forøgelse af statsindkomstskatterne med ca. 830 mill. kr. i 1979 samt en forøgelse af kommuneskatterne med ca. 410 mill. kr. Det vil altså betyde en forøget skat på 1.240 mill. kr. i 1979 set i forhold til det tidligere beregningsgrundlag.

Når det tidligere beregningsgrundlag ifølge bemærkningerne til lovforslaget anses for at virke uhensigtsmæssigt, må vi heraf kunne slutte, at det nye grundlag vil virke hensigtsmæssigt, og hvis hensigten er at foretage en forøgelse af skattetrykket med 1.240 mill. kr., er det naturligvis korrekt, så er det nye grundlag hensigtsmæssigt. Men vi kan ikke lide denne fremgangsmåde. Hvis regeringen ønsker en skatteforhøjelse, så lad os se et forslag om det og ikke denne forvanskede form, der har til formål at skaffe forhøjelsen ad omveje. Det er en fremgangsmåde, som ikke vil øge skatteydernes respekt for folket.

Lad mig her indskyde, at det i bemærkningerne er nævnt, at forhøjelsen af personfradragene har sammenhæng med de koordinerede bestræbelser, der er aftalt med EF-landene for at stimulere den økonomiske aktivitet i medlemslandene. Jeg kan da godt

huske, da finansministeren kom hjem fra det møde og med begejstring fortalte pressen, at det var Danmarks bidrag til samarbejdet, og at det ville betyde en skattelettelse af betydeligt omfang. Men er det på den måde, Danmark indgår aftaler i EF, at man aftaler en skattelettelse, der skal stimulere aktiviteten, men kort tid efter inddrager det dobbelte beløb ved en skatteforhøjelse? Det kan ikke være rigtigt, og i hvert fald vil centrumdemokraterne ikke medvirke på den facon. Hvis regeringen ønsker en skatteforhøjelse, så kald det en skatteforhøjelse, og lad så tinget få et forslag om skatteforhøjelse at tage stilling til. Hvis det er nødvendigt at forøge statsindtægterne med 1.240 mill. kr., ville det for øvrigt have været både mere praktisk og mere rimeligt, om regeringen havde foreslået momsens forhøjet til 21 pct. i sidste måned. Så havde der været dækning for de 1.240 mill. kr., og vi havde undgået de mærkværdigheder, der er indeholdt i det foreliggende lovforslag.

Det er da muligt – det må vi se på under udvalgsbehandlingen – at reguleringspristallet på længere sigt er et bedre grundlag for reguleringen af personfradrag og skalatrin end timelønsindeksen for industriarbejdere. Hvis det er et bedre grundlag, vil vi naturligvis medvirke til en ændring, men vi vil ikke være med til en ændring i den foreliggende situation, hvor det vil betyde en skatteforhøjelse på 1.240 mill. kr.

Ole Olsen (SF):

Én ting er helt klar, og det er, at socialdemokraterne og venstre sigter på en finanspolitisk stramning, som klart vil frembringe en forøget arbejdsløshed. Med det samme kan jeg da sige, at socialistisk folkeparti ikke ønsker at være medvirkende hertil. Vi mener ikke, at der er behov for en finanspolitisk stramning. Det er ikke så forfærdelig lang tid siden, at socialdemokratiet var enigt med SF i det, og det kan være svært at se, hvorfor man nu er uenig.

Det er jo ikke sådan, at socialistisk folkeparti ikke tager betalingsbalanceproblematikken alvorligt; det gør vi. Vi har da også tidligere kunnet snakke med socialdemokratiet om at lave en økonomisk politik, som på én gang tog hensyn til arbejdsløsheden og til betalingsbalanceunderskuddet. Men alt det er